

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Старишка Анатолія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 82 Кримінального кодексу України

м. К и ї в
10 грудня 2019 року
№ 310-3(І)/2019

Справа № 3-292/2019(6954/19)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Старишка Анатолія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 82 Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Старишко А.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають положенням частини другої статті 28 Конституції України (є неконституційними), положення

частини першої статті 82 Кримінального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якими „особам, що відбувають покарання у виді обмеження або позбавлення волі, невідбута частина покарання може бути замінена судом більш м'яким покаранням. У цих випадках більш м'яке покарання призначається в межах строків, установлених у Загальній частині цього Кодексу для даного виду покарання, і не повинне перевищувати невідбutoго строку покарання, призначеного вироком“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу просить перевірити оспорювані положення Кодексу на відповідність Конституції України в контексті „відсутності реалістичної перспективи звільнення від довічного позбавлення волі“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що вироком Дніпропетровського обласного суду від 14 грудня 1999 року Старишка А.П. засуджено до покарання у виді смертної кари – розстрілу – з конфіскацією майна. Верховний Суд України ухвалою від 30 травня 2000 року вирок змінив та визнав Старишка А.П. засудженим до довічного позбавлення волі з конфіскацією майна.

Старишко А.П. звернувся до Вінницького міського суду Вінницької області з клопотанням про умовно-дострокове звільнення його від відбування покарання або заміну невідбutoї частини покарання більш м'яким.

Вінницький міський суд Вінницької області ухвалою від 5 вересня 2018 року, залишеною без змін ухвалою Вінницького апеляційного суду від 14 березня 2019 року, у задоволенні вказаного клопотання відмовив.

Верховний Суд ухвалою від 10 червня 2019 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою засудженого Старишка А.П. з огляду на те, що касаційну скаргу подано на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в касаційному порядку.

Автор клопотання стверджує, що внаслідок застосування оспорюваних положень Кодексу зазнало порушення його гарантоване частиною другою статтею 28 Конституції України право не бути підданим катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

За статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої).

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону.

Обґрунтовуючи твердження щодо неконституційності положень частини першої статті 82 Кодексу, автор клопотання зазначає, що ці положення не передбачають перспективи звільнення від відбування покарання у виді довічного позбавлення волі, зокрема, шляхом заміни такого покарання більш м'яким або умовно-достроковим звільненням від цього покарання, тому суперечать положенням частини другої статті 28 Конституції України. Старишко А.П. також вказує, що в законодавстві України не визначено механізму дострокового звільнення від відбування покарання для осіб, засуджених до довічного позбавлення волі, а передбачений порядок помилування не встановлює перспективи зменшення строку відбування або звільнення від відбування такого покарання, як довічне позбавлення волі, що, на його думку, є порушенням статті 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

Таким чином, аргументація автора клопотання зводиться до висловлення незгоди із законодавчим регулюванням питання умовно-дострокового звільнення осіб, засуджених до довічного позбавлення волі, від відбування

покарання або заміни невідбутої частини покарання більш м'яким, що не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Старишка Анатолія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 82 Кримінального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**